

Gunnar Turesson

Den 24 november 2001 på Nalen i Stockholm i samarbete med SAMI, Svenska Artisters och Musikers Intresseorganisation.

Två år tidigare, den 29 november 1999, hade vädrets makter genom en av århundradets värsta stormar beslutat försöka lamslå instiftandet av Svenska Visakademien. De blivande ledamöterna kunde med möda ta sig fram till Den Gyldene Freden i Stockholm där ceremonin skulle äga rum. En saknades under åtskilliga timmar, Gunnar Turesson. Men trots en mardrömsliknande tågresa från Värmland och brist på taxibilar på Stockholms Central uppenbarade sig slutligen den okuvlige nittiotreåringen och blev under hurrarop och glam utsedd till Visakademiens hedersledamot.

Gunnar Turesson (1906-2001) avled två år senare och Svenska Visakademien beslutade att göra ett minnesprogram om 1900-talets store trubadur, Klara-bohemien, lutsångaren, poeten och kompositören.

Under novemberkvällen på Nalen fick Gunnars visor ljuda från hans egen luta, utlånad av hans efterlevande och trakterad av akademiledamoten Lasse Erikson. Gästerna Anna-Lena Engström, Bengt Höglund, Nisse Munck och Peder Svan tillsammans med ledamoten Pär Sörman sjöng och berättade om denne legend i svensk visa.

En historia som Gunnar själv gärna återkom till var när han respektfullt och hövligt skrev till Nils Ferlin och bad att få införliva några av Ferlins dikter i sin repertoar. Det kom ett svarskort och där stod kort och gott: "Ja, sjung för fan! Hälsningar Nils Ferlin." Det blev början på en vänskap som stärktes under åren i de mytomspunna Klara-kvarteren i Stockholm.